

Arrest

nr. 300 286 van 19 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Manicaragua, Villa Clara (Cuba) en heeft u de Cubaanse nationaliteit. U was er werkzaam als administratieve kracht in een staatswinkel. Vanaf 2012 ondernam u verschillende pogingen om Cuba te verlaten – aanvankelijk om economische redenen.

Zo’n vier of vijf jaar geleden stelde u voor het eerst een politieke daad tegen het Cubaanse regime. Tijdens een stroomonderbreking kwam u op straat en riep u samen met uw burens, waarbij jullie mensen beledigden. U ging ook klagen bij het kantoor van de Poder Popular (lokale volksraad) in uw dorp, waarna u werd meegenomen door de politie en u een bevel kreeg om afstand te houden van de Poder Popular. U bleef pogingen ondernemen om Cuba te verlaten.

Tijdens de pandemie kwam u in opstand wanneer de lokale partijleider voordrong in het ziekenhuis. U werd meegenomen door de politie en u kreeg een boete, waarna u opnieuw naar de Poder Popular ging om te klagen. Hierop werd u opnieuw meegenomen door de politie en kreeg u een tweede bevel tot het houden van afstand van de Poder Popular.

Twee of drie dagen voor 11/07/2021 las u op sociale media dat er overal in Cuba manifestaties zouden plaatsvinden. U hoorde dit ook in rijen voor de winkels. Op 11/07/2021 ging u naar Santa Clara, de hoofdstad van de provincie Villa Clara. U nam hier alleen deel aan de manifestatie. Nadat de politie begon met het slaan en arresteren van manifestanten, keerde u terug naar Manicaragua. Omwille van uw deelname aan deze manifestatie en omdat u zaken kocht op de zwarte markt, kreeg u opnieuw problemen met de autoriteiten: er vonden huiszoekingen plaats, u kreeg boetes, werd gecontroleerd en mocht op bepaalde dagen uw woning niet verlaten. In december 2022 kreeg u problemen op uw werk met uw leidinggevende waarna u zes maanden gestraft werd. U diende op een andere plek te gaan werken en u verdiende minder. In de nacht voor 17/05/2023 was er een stroomonderbreking waardoor uw kleinkinderen niet goed sliepen. U stuurde ze de volgende dag niet naar school. U kreeg een boete van de politie omdat zij niet naar school kwamen. Twee of drie maanden voor uw vertrek uit Cuba verkocht u uw woning en ging u inwonen bij uw dochter. Een maand of twee voor uw vertrek uit Cuba ontmoette u bij een kennis van u T.P.Y. (O.V. [...]) en R.N.M. (O.V. [...]). Y. sprak over het idee om Cuba te verlaten. U gaf hem het geld en hij regelde via een tante de reis.

Op 11/10/2023 verliet u Cuba. U reisde met het vliegtuig vanuit Varadero naar Brussel. Hoewel uw eindbestemming Dubai was, waarvoor u een visum had, diende u bij uw tussenstop in België op 12/10/2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 november 2023 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing. Bij arrest van 14 december 2023 werd deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende kopieën neer: uw oude en huidige paspoort; uw identiteitskaart; uw visum voor Dubai; bewijzen van eerdere pogingen om Cuba te verlaten; vier boetes op uw naam. Na afloop legde u via uw sociaal-assistent per e-mail; d.d. 20/11/2023, nog twee boetes neer zonder naam en vijf documenten betreffende uw werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

U werd op 9 en 16 november opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u zich bij de grenscontrole heeft aangemeld met een paspoort uit Cuba zonder in het bezit te zijn van een geldig Schengenvisum voor binnenkomst. De DVZ wees erop dat u bij aankomst in België in het bezit was van een ticket naar Dubai. U heeft de transit in België echter gebruikt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en beoogde aldus naar mening van de DVZ een lang verblijf, zonder in het bezit te zijn van het benodigd visum langdurig verblijf (visum type D) of een geldige verblijfstitel. Daar u het Rijk trachtte binnen te komen zonder dat u in het bezit was van de in artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten en zonder dat u voldeed aan de in artikel 3 Vreemdelingenwet gesteld voorwaarden nam de DVZ op 12 oktober 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Het feit dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief en het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van politieke activiteiten vervolgd wordt door de Cubaanse autoriteiten.

Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat u zich voor uw beweerde deelname aan de manifestatie van 11/07/2021 manifesteerde als een persoon met activiteiten tegen het Cubaanse regime.

- Hoewel u verklaarde dat u klaagde en manifesteerde tegen zekere praktijken in uw dorp en u meermaals gevraagd werd om deze activiteiten te concretiseren, **bleef u op de vlakte** over welke concrete activiteiten u dan in deze periode had (CGVS I, p. 7-8 / CGVS II, p. 10, 12).
- U kon slechts twee gebeurtenissen concretiseren in de periode voor de manifestatie van 11/07/2023 waarbij u ging klagen bij het kantoor van de poder popular. Naar aanleiding van een stroomonderbreking zo'n vier of vijf jaar geleden en nadat u tijdens de pandemie in het ziekenhuis werd voorbijgestoken door de lokale voorzitter van de partij. U werd hierbij telkens opgehaald door de politie die u een bevel gaf tot het houden van afstand van het kantoor van de poder popular (CGVS II, p. 10-12). U voegde hieraan toe dat als u drie zulke bevelen zou krijgen, u juridisch vervolgd zou worden.
- Hoewel u aangaf dat u bij deze twee bovenstaande incidenten telkens een kopie van het bevel tot afstand houden kreeg, **kan u geen van deze bevelen neerleggen** (CGVS II, p. 11-12). Dat u dit niet kan omdat u ze niet bijhield en deze allemaal in het systeem staan (CGVS II, p. 12), kan hier gezien het belang van deze documenten geenszins overtuigen. Te meer daar u aangaf reeds enkele jaren Cuba te willen verlaten en hiertoe pogingen had ondernomen omwille van uw politieke problemen (CGVS II, p. 7-8). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van deze incidenten dan ook ernstig.

Voorts kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw deelname aan de manifestatie van 11/07/2023 in Santa Clara en de problemen die hieruit volgden.

Ten eerste dient gewezen te worden op volgende vaststellingen betreffende uw deelname aan de manifestatie.

- Uw verklaringen **stroken niet met de beschikbare informatie**. Hoewel u beweerde dat u twee à drie dagen op voorhand wist over een manifestatie die op 11/07/2023 zou plaatsvinden in onder meer Santa Clara doordat u dit op sociale media las en u dit hoorde van andere mensen (CGVS I, p. 10, 12 / CGVS II, p. 12-13), blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS en toegevoegd aan uw administratief dossier dat de betoging van 11/07/2023 evenwel spontaan begon die dag in La Havana waarna er eveneens manifestaties ontstonden in andere steden in het land.
- Het is **bevreemdend** dat de politie na de manifestatie op 11/07/2023 meteen op de hoogte was van uw deelname. U vermoedde dat er veiligheidsdiensten in burger aanwezig waren tijdens de manifestatie die u zagen (CGVS I, p. 14). U had evenwel nooit eerder deelgenomen aan een manifestatie, nam tijdens deze manifestatie geen prominente rol op en u bracht enkel uw dochter op de hoogte van uw deelname (CGVS I, p. 10, 11, 12, 14).
- Hoewel u aangaf dat er bij de manifestatie van 11/07/2023 in Santa Clara mensen werden gearresteerd, had u geen idee over hoeveel personen dit ging (CGVS II, p. 14)
- Er werden **ernstige tegenstrijdigheden** vastgesteld in uw verklaringen betreffende de problemen die u direct na afloop van de manifestatie kende die de geloofwaardigheid hiervan ernstig ondermijnen. U verklaarde eerst dat de politie na de manifestatie bij u langskwam, een huiszoekingsbevel had en het huis doorzocht en u zei dat u zich de volgende dag op het politiebureau moest melden. U deed dit en kreeg er een boete van 10.000 peso (CGVS I, p. 12). Later verklaarde u, gevraagd naar een boete van 13/07/2021 die u voorlegde, aanvankelijk dat u niet wist waarover deze ging, om deze dan even later toch te linken aan uw deelname aan de manifestatie van 11/07/2021. U stelde dat wanneer u terugkwam van die manifestatie de politie u stond op te wachten, u een dagvaarding kreeg voor de 12e juli waarna u werd vastgehouden tot de 13e juli en u dan die boete kreeg van 3.000 peso (CGVS II, p. 3). Even later gaf u dan aan dat de politie op 11/07/2023 bij u langskwam en u arresteerde. U werd dan vrijgelaten op 12/07/2021 na het betalen van een boete van 4.000 peso (CGVS II, p. 14-15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, stelde u geen antwoord te hebben op die vraag en dat het ook voor u niet duidelijk was (CGVS II, p. 15).

Ten tweede dient gewezen te worden op volgende vaststellingen betreffende de problemen die u ten gevolge van uw deelname aan de manifestatie zou hebben gekend.

- U legde vage en gebrekkige verklaringen af over de problemen die u met de politie kende u na de manifestatie van 11/07/2021. U stelde enkel dat dit veel is, maar u kon niet aangeven hoe vaak dit was noch kon u hierover vertellen (CGVS II, p. 16). U wist niet hoe vaak u uit de rij bij een winkel werd gehaald door de politie noch kende u namen van andere mensen die uit de rij werden gehaald, hoewel

dit wel gebeurde (CGVS II, p. 17). U wist niet hoe vaak uw rugzak werd gecontroleerd (CGVS II, p. 17). U kon evenmin aangeven hoe vaak u door de politie werd opgeroepen (CGVS I, p. 13).

- Het is voorts weinig geloofwaardig dat de Cubaanse autoriteiten zoveel moeite zouden doen - u mocht ook met feestdagen uw woning niet verlaten, u werd naar huis gestuurd wanneer u op restaurant ging en er vonden een aantal huiszoeken plaats - voor iemand die als gewone deelnemer zou hebben deelgenomen aan een manifestatie en hiervoor nooit gerechtelijk vervolgd werd (CGVS II, p. 15-16).

- Hoewel u verklaarde erg veel boetes te hebben gekregen (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 2), legde u er aanvankelijk maar vier neer na afloop van uw eerste onderhoud. Gevraagd waarom u dan maar vier van deze boetes neerlegde, stelde u dat u begrepen had dat slechts één boete voldoende was, maar dat u thuis nog andere boetes had liggen. Het is evenwel merkwaardig dat u niet kon zeggen hoeveel boetes u thuis had liggen noch vroeg u dit aan uw dochter die u de andere boetes had opgestuurd (CGVS II, p. 6-7). U kon bovendien geen concrete voorbeelden geven van andere boetes dan diegene die u had neergelegd (CGVS II, p. 18). Na afloop van uw tweede persoonlijk onderhoud legde u nog kopieën neer van twee boetes. Hierop staat echter geen enkele naam weergegeven en er kan dus niet vastgesteld worden dat deze aan u toebehooren.

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw deelname aan de manifestatie van 11/07/2021 en er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u ten gevolge hiervan door de autoriteiten gevisieerd en lastig gevallen werd. Er kan evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw dochter of kleindochters problemen kenden omwille van uw niet geloofwaardig bevonden problemen (CGVS I, p. 9).

Voor wat betreft de andere problemen die u beweerde te kennen in Cuba dient gewezen te worden op volgende vaststellingen.

Ten eerste maakte u het incident van 18/03/2023 waarbij u tegengehouden werd door de politie omdat u medicatie op de zwarte markt had gekocht niet aannemelijk door een ernstige tegenstrijdigheid die werd vastgesteld.

- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud kon u dit incident niet situeren en stelde u dat de politie u arresteerde en twee dagen vasthield (CGVS I, p. 8-9).
- Tijdens uw tweede onderhoud legde u een boete neer van 18/03/2023 en koppelde u dit incident van de medicatie die u kocht hieraan. U verklaarde evenwel dat de politie deze medicatie enkel in beslag nam, maar u nooit gearresteerd werd (CGVS II, p. 5).
- Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u louter de eerste versie (CGVS II, p. 5).
- Hoewel u aangaf dat u voor dit incident zowel een waarschuwingsbevel kreeg als een bevel tot het houden van afstand (CGVS II, p. 5), kan u geen van beide neerleggen. Dat u deze weggooide omdat de staat een kopie had en u nooit dacht dat u deze nodig zou hebben (CGVS II, p. 5, 20), kan hier niet ernstig worden genomen. Immers u gaf aan reeds enkele jaren Cuba te willen verlaten omwille van uw politieke problemen (CGVS II, p. 7-8).
- De door u neergelegde boete van deze datum zegt bovendien niets over de reden waarom deze werd uitgeschreven.

Ten tweede, wat betreft uw verklaringen over de huiszoeken die bij u werden uitgevoerd, dient vastgesteld te worden dat u hierover geenszins coherente verklaringen gaf waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.

- U verklaarde aanvankelijk dat de huiszoeken werden gedaan om te kijken of u pamfletten, propaganda of koeienvlees in huis had (CGVS II, p. 3). U verklaarde dan verder over de boete van 26/10/2022 die u neerlegde, dat deze was omdat u had geprotesteerd tegen de huiszoeking die die dag bij u werd uitgevoerd, maar zij geen specifieke reden nodig hadden om een huiszoeking uit te voeren (CGVS II, p. 4). Later verklaarde u evenwel dat er drie à vier huiszoeken plaatsvonden en dat deze het gevolg waren van onwettige aankopen die u had verricht. Er werden ook hiervoor huiszoeken bij andere personen hiervoor uitgevoerd (CGVS II, p. 17-18).
- De door u neergelegde boete van deze datum zegt bovendien niets over de reden waarom deze werd uitgeschreven.

Ten derde, wat betreft de boete die u op 17/5/2023 ontving omdat u uw kleindochters niet naar school stuurde, dient gewezen te worden op volgende vaststellingen.

- U verklaarde dat u deze boete kreeg omdat u uw kleinkinderen niet naar school stuurde na een stroomonderbreking omdat zij te moe waren. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat dit niet enkel bij u gebeurde, maar ook bij andere gezinnen die hun kinderen niet naar school hadden gestuurd omdat

docenten de afwezigheidslijsten aan de politie geven (CGVS II, p. 2). Deze boete kan dan ook **bezwaarlijk gelijkgesteld worden** met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- De door u neergelegde boete van deze datum zegt bovendien niets over de reden waarom deze werd uitgeschreven.

Ten vierde, wat betreft de problemen die u kende op uw werk in december 2022 omdat u protesteerde tegen uw werkgever, dient gewezen te worden op het volgende.

- Hoewel u verklaarde dat zij u wouden ontslaan omwille van dit incident, kon u hiertegen in beroep gaan en gaf de arbeidsrechtbank u gelijk dat u hiervoor niet kon worden ontslagen. U werd vervolgens voor zes maanden overgeplaatst naar een winkel op het platteland en u kreeg minder loon. Na afloop van deze zes maanden, mocht u terugkeren naar uw oorspronkelijke job (CGVS I, p. 9 / CGVS II, p. 18). Dit is evenwel **onvoldoende zwaarwichtig** om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- U legde dienaangaande geen enkele vorm van bewijs neer.

Bovenstaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat u uw politieke profiel niet aannemelijk maakte noch dat u omwille van politieke activiteiten door de Cubaanse autoriteiten vervolgd werd.

Betreffende de verwijzing van uw advocaat naar een eventuele **terugkeer naar Cuba** (verzoekschrift d.d. 4 december 2023, p. 8 - 9), dient opgemerkt te worden dat uit informatie beschikbaar op het CGVS en toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat er in de Cubaanse wetgeving geen enkele restrictie bestaat op hoelang Cubanen in het buitenland mogen verblijven alvorens zij niet meer zouden kunnen terugkeren naar Cuba. Hierbij dient er volledigheidshalve op gewezen te worden dat de in de Cubaanse migratiewet opgenomen 'repatriëringsprocedure' Cubanen toelaat zelfs na 2 jaar afwezigheid terug te keren naar Cuba. Ook afgewezen verzoekers kunnen van deze procedure gebruik maken. Cubanen die meer dan twee jaar in het buitenland verbleven hebben, worden niet langer beschouwd als ideologisch verdacht. Informatie stelt dat terroristen, Cubanen met oppositie-activiteiten en Cubanen die ernstige misdrijven hebben gepleegd of tegen wie een rechtszaak loopt van deze procedure worden uitgesloten. Ook wie destijds Cuba illegaal verlaten heeft, kan bij een terugkeer geconfronteerd worden met moeilijkheden. **U heeft, mede gelet op voorgaande vaststellingen aangaande uw vluchtrelaas en uw legaal vertrek uit Cuba, dergelijk profiel niet.**

Betreffende de rapporten en krantenartikelen – zie verzoekschrift d.d. 4 december 2023, p. 9 en 10 - dient er vastgesteld te worden dat een loutere verwijzing hiernaar niet kan volstaan om in concreto de door het Commissariaat-generaal gemaakte analyse te weerleggen. Uit deze informatie kan evenmin afgeleid worden dat u, wiens beweerde problemen met de Cubaanse autoriteiten niet aannemelijk zijn en die legaal het land heeft kunnen verlaten, geen gebruik zou kunnen maken van de 'repatriëringsprocedure' of dat u in de verhoogde negatieve aandacht zou staan bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

- Uw identiteit wordt hier niet betwist.
- Uw visum voor Dubai wordt hier niet betwist noch dat u eerdere pogingen ondernam om Cuba te verlaten.
- De boetes die u indiende, werden reeds hierboven besproken. Hierbij werd vastgesteld dat uit deze boetes niet kan afgeleid worden in welke omstandigheden deze tot stand kwamen. Overigens betreft het kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.
- Er wordt niet betwist dat u werkzaam was voor een winkel van de staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Met betrekking tot de procedure stelt verzoekster in het verzoekschrift dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en

weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 november 2023 in hoofde van verzoekster bij arrest van 14 december 2023 door de Raad werd vernietigd, aangezien *“aangezien de deze beslissing niet te verenigen viel met artikel 57/6/1, §1 Vr. W. en verwerende partij dus ten onrechte de versnelde procedure had toegepast op de behandeling van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoekster.”*.

Verzoekster citeert de motivering van het desbetreffende arrest en houdt vervolgens het volgende betoog:

“In de onmiddellijke uren en dagen volgend op de uitspraak van het vernietigingsarrest dd. 12 december 2023 nam verwerende partij opnieuw een niet gedateerde beslissing houdende een weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatuut.

Buiten het gegeven dat verwerende partij in de deze nieuwe beslissing onder A. Feitenrelaas toevoegt dat de eerdere beslissing van 23 november 2023 door Uw Raad vernietigd werd en dat in het kader van de beroepsprocedure de advocaat van verzoekster elf rapporten en artikelen neerlegde over de situatie in Cuba, is de motivering van de bestreden beslissing nagenoeg woord per woord identiek.

In feite stelt de verwerende partij opnieuw uitdrukkelijk dat de thans bestreden beslissing werd genomen volgens de versnelde procedure terwijl Uw Raad juist bij arrest van 14 december 2023 had beslist dat deze procedure in casu niet was toegelaten op grond van artikel 57/6/1, §1 Vr.W..

Verwerende partij heeft dus nagelaten gevolg te geven aan Uw arrest dd. 14 december 2023 door wederom de wettelijk toepasselijke procedure toe passen aan de grens en door niet over te gaan tot een beslissing tot verder onderzoek waarbij verzoekster in het kader van de gewone procedure volgens de regels van deze procedure diende te worden gehoord, i.e. het houden van een persoonlijke onderhoud gevolgd door een overmaking van een nota's van dit onderhoud waarbij een bepaalde termijn (8 dagen) aan verzoekster ter beschikking wordt gesteld om op nuttige wijze commentaren op de nota's te kunnen formuleren en dit alvorens verwerende partij een beslissing kennis geeft omtrent de gegrondheid van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoekster.

Mocht verwerende partij (of uw Raad) van oordeel zijn dat - ondanks het feit dat in casu ontegensprekelijk de versnelde procedure niet op wettelijke wijze werd toegepast - verzoekster thans in het kader van de tweede beslissing van verwerende partij nu wel de kans heeft gehad om kennis te nemen van de nota's van haar persoonlijk onderhoud en zo op nuttige wijze kon reageren - quod non - dan dient te volgende overweging zich op:

Als men de (toch wel eigenaardige) wijze van procederen van verwerende partij tracht te begrijpen dan werden er dus twee achtereenvolgende beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen op respectievelijk 21 november 2023 en 19 december 2023, telkens op rond van de versnelde procedure zoals uitdrukkelijk wordt bevestigd in de beide beslissingen en dit ondanks het vernietigingsarrest van uw Raad dd. 14 december 2023 inzake de beslissing van verwerende partij van 21 november 2023.

In haar verzoekschrift dd. 4 december 2023 ontwikkelde verzoekster naast het procedureel element inzake de onrechtmatige toepassing van de versnelde procedure in subsidiaire orde argumenten ten gronde ten einde aan te tonen dat de motivering van de door verwerende partij genomen beslissing aangaande de grond van het verzoek tot internationale bescherming niet op afdoende wijze was onderbouwd.

Verwerende partij zal (tevergeefs) willen argumenteren dat wat betreft de tweede afwijzende beslissing verzoekster thans de kans heeft gehad om op nuttige wijze te kunnen reageren op de nota's die aan de basis lagen van haar eerste afwijzende beslissing en die zij opnieuw integraal aanwendt om de tweede afwijzende beslissing te motiveren.

Er moet in die hypothese dan worden aangenomen dat de opmerkingen van verzoekster waartoe verwerende partij zal willen verwijzen vervat zijn in haar verzoekschrift in beroep dat zij indiende bij uw Raad tegen de eerste afwijzende beslissing van verwerende partij, niettegenstaande het feit dat verwerende partij nog altijd uitdrukkelijk stelt dat zij handelt in het kader van een versnelde procedure.

Uit de motivering van de thans bestreden beslissing blijkt evenwel op geen enkele wijze dat verwerende partij als zodanig melding maakt van, laat staan rekening heeft gehouden met de opmerkingen van verzoekster omtrent haar persoonlijk onderhoud en de inhoud van de nota's van dit gehoor.

Er is in de thans bestreden beslissing geen spoor te bekennen dat de aanvraag tot internationale bescherming van verzoekster volgens de gewone (niet versnelde procedure) is verlopen.

In feite is de tweede beslissing van verwerende partij niet meer dan een copie paste van de eerste beslissing van verwerende partij.

Dat bijgevolg moet blijken dat verwerende partij in concreto op onwettige wijze de versnelde procedure een tweede maal heeft toegepast niettegenstaande het arrest van Uw Raad van 14 december jl. waarin U Raad duidelijk stelde, samen met de raadsman van verzoekster, dat de onterecht toegepaste

versnelde procedure een mogelijks negatief gevolg heeft op het verdere verloop van de procedure en de uiteindelijke beslissingname zelf.

Dat op grond van het bovenstaande de thans bestreden beslissing van 19 december 2023, net zoals dit het geval was voor de eerste beslissing van 23 november 2023, dient te worden nietig verklaard wegens strijdig met artikel 57/6/1, §1 Vr. W. alsook wegens schending van het beginsel van behoorlijk bestuur."

Met betrekking tot de gegrondheid van het beroep zet verzoekster het volgende uiteen:

"IN HOOFDORDE: TOEKENNING VAN DE INTERNATIONALE BESCHERMING (schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980)

Doordat, verzoekster meent dat verwerende partij ten onrechte stelt dat er geen gunstig gevolg kan worden gegeven aan haar verzoek tot internationale bescherming artikel 48/3 of 48/4 omdat er geen geloof van kan worden aan de verklaringen van verzoekster dat zij omwille van haar politieke activiteiten vervolgd wordt door de Cubaanse autoriteiten.

Dat verwerende partij stelt dat verzoekster tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegt omtrent zijn asielmotieven, te weten:

- haar profiel als tegenstander van het Cubaanse regime;

Terwijl dat eerste onderdeel verzoekster meent dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud bij de verwerende partij op coherente en plausibele wijze de onderliggende motieven van zijn verzoek tot internationale bescherming heeft uiteengezet op allé hierboven aangehaalde punten.

Verzoekster verwijst naar het intégrale verslag van haar persoonlijk onderhoud zoals afgelegd bij verwerende partij op 9 en 17 november 2023;

Dit onderhoud duurde meer dan 6 uren en wordt weergegeven op 36 bladzijden.

De motivering van de beslissing behelst evenwel slecht 3 pagina's.

Zo stelt verwerende partij de volgende tegenstrijdigheden tegen verzoekster te kunnen weerhouden om haar verhaal als ongeloofwaardig te beschouwen:

- Verklaringen van verzoekster omtrent haar deelname aan de manifestaties van 11 juli 2021 als persoon met activiteiten tegen het Cubaanse regime/

Verzoekster stelt nooit over de stukken te beschikt.

Dat is de wijze waar het dictatoriale regime van Cuba haar burgers in de gaten houdt en onderdrukt.V

- Verklaringen van verzoekster omtrent haar deelname aan de manifestatie va 11 juli 2021 in Santa Clara en de problemen die hieruit volgden.

Verzoekster bevestigt wel degelijk dat via internet mensen in Cuba enkele dagen van te voren op de hoogte waren van de manifestatie van 11 juli 2021.

Verzoekster begrijp niet waarom verwerende partij de uitleg van verzoekster bevreemdend (sic) moeten vinden.

Hoe zou verzoekster, als eenvoudige demonstrerende burger, nu moeten weten hoeveel mensen er precies werden aangehouden?

- De vaststellingen van verwerende partij omtrent die problemen die verzoekster heeft gekend als gevolg van haar deelname aan de betogingen.

Zie hiervoor eventuele aanvullende nota

- De verklaringen van verzoekster aangaande het incident van 18 maart 2023 waarbij verzoekster werd tegengehouden door de politie omdat zij medicatie op de zwarte markt had gekocht

Zie hiervoor eventuele aanvullende nota

- De verklaringen van verzoekster betreffende de huiszoeken die bij haar werden uitgevoerd.

Zie hiervoor eventuele aanvullende nota

- Verklaringen van verzoekster betreffende de boete die zij op 17 mei ontving omdat zij besloten had haar kleindochters niet naar school te sturen, omtrent haar arrestatie op 7 september omwille van de problemen met haar huis dat haar door de Cubaanse overheid was toegewezen

Zie hiervoor eventuele aanvullende nota

- De problemen die verzoekster kende op haar werk in december 2022 omdat zij protesteerde tegen haar werkgever

Zie hiervoor eventuele aanvullende nota

- dat ze gevangen zal worden genomen bij een terugkeer naar Cuba om reden dat ze dit land verlaten heeft

Zie hiervoor eventuele aanvullende nota

De informatieve nota (COI Focus Cuba Le retour dans le cadre de la procédure cubaine de rapatriement dd. 17 juli 2020) die verwerende partij op dit punt aanhaalt in de bestreden beslissing dateert van juli 2020, hetzij meer dan 3 jaren geleden.

Dat is op zich reeds problematisch.

Het is inmiddels gekend dat Cubaanse regime, gelet op het groeiende binnenlands verzet alsook de alsmear toenemende exodus van de eigen bevolking, haar wetgeving om meerdere punten heeft aangescherpt.

Niets wijst erop dat de wetgeving zoals beschreven in de voornoemde nota thans nog relevant is

Kortom, indien het verzoek tot internationale bescherming niet – op onrechtmatige wijze - werd onderworpen aan de versnelde procedure ex artikel 57/6/1 §1 Vr. W had verzoekster bij wet de mogelijkheid deze schijnbare incoherenties en tegenstrijdigheden nader toe lichten/kunnen aantonen dat het in feite geen tegenstrijdigheden of incoherenties betreffen.

Mogelijks had verwerende partij verzoekster ook nog kunnen uitnodigen zo nodig en zo mogelijk bijkomende informatie en documenten bij te brengen ter ondersteuning van zijn aanvraag tot internationale bescherming.

Dat verzoekster meent dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze werd gemotiveerd en deze bijgevolg dient te worden nietig verklaard op grond van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980;

Terwijl dat, tweede onderdeel, verzoekster wenst aan te tonen dat zijn geval niet louter als een geval apart dient te worden beschouwd maar als een onderdeel van een veel groter geheel, een grotere problematiek, namelijk de exodus die de laatste jaren heeft plaatsgevonden uit Cuba omwille van het zeer onderdrukkende politieke klimaat en de als maar verslechterende levensomstandigheden waarbij telkens de fundamentele rechten van de mens wordt geschonden.

Verzoekster meent dat voor een goed begrip van zijn asielaanvraag het van belang is de relatie goed te begrijpen tussen enerzijds de Verenigde Staten van Amerika (VS) en het dictatoriale communistische regime van Cuba anderzijds, meer bepaald de gevolgen van de algehele blokkade die de VS sinds jaren oplegt aan Cuba met allé gevolgen van dien, in het bijzonder een totale verstikking en verarming van de Cubaanse burgers die met lege ogen een uitholling van al hun fundamentele rechten moeten ondergaan.

Verzoekster wenst in die context de volgende stukken en krantenartikels neer te leggen:

- 1. Internationaal Tribunaal: VS Blokkade schendt het internationale recht van 17 november 2023*
- 2. Vonnis van de International Tribunal on the US sanctions against the Republic of Cuba*
- 3. Cuba beleeft grootste protesten in decennia van 12 juli 2021*
- 4. VS bereiden “spontané betogingen” voor in Cuba dd. 30 oktober 2021*
- 5. Spontaan protest tegen regime in Cuba: duizenden demonstranten op de been van 12 juli 2021*
- 6. Zwaarste protestgolf n 30 jaar verrast Cubaans regime 13 juli 2021*
- 7. Cuba keert terug naar donkere dagen “ Wie niet in het buitenland is, zit in de gevangenis” van 16 augustus 2022*
- 8. Grootste uittocht ooit bedreigt de toekomst van Cuba: “De besten en de slimsten zijn weg” van 13 december 2022*
- 9. Cuba liep nog nooit zo snel leeg van 22 december 2022*
- 10. Artikel 15 mei 2022 Cuba keurt nieuwe wetten goed om protesten hard te bestrijden*
- 11. Rapport van Human Right Watch 2022*

Verzoekster meent dat verwerende partij heeft nagelaten rekening te houden met hoger geschetste invalshoek bij het beoordelen van zijn aanvraag tot internationale bescherming.

Dat de bestreden beslissing derhalve dient te worden nietig verklaard en de zaak dient te worden teruggestuurd naar verwerende partij voor verder onderzoek."

2.2. Ter terechtzitting wordt vastgesteld dat de stukken waarvan sprake is in het verzoekschrift reeds bij het verzoekschrift van 4 december 2023 werden gevoegd. Deze liggen al voor en werden niet opnieuw neergelegd.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Onderhavig beroep werd ingesteld tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus van 19 december 2023. Deze beslissing werd genomen ingevolge het arrest van de Raad met nr. 298 708 van 14 december 2023, dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 23 november 2023 in hoofde van verzoekster vernietigde.

In het verzoekschrift citeert verzoekster het vernietigingsarrest van de Raad. Verzoekster stelt dat verweerder ingevolge het vernietigingsarrest van de Raad opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, dat de motivering van deze beslissing nagenoeg identiek is aan de vernietigde beslissing en dat deze beslissing opnieuw volgens de versnelde procedure werd genomen, niettemin de Raad in het vernietigingsarrest had geoordeeld dat deze procedure *in casu* niet was toegelaten op grond van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt dat verweerder heeft nagelaten gevolg te geven aan het arrest van 14 december 2023 *“door wederom de wettelijk toepasselijke procedure toe passen aan de grens en door niet over te gaan tot een beslissing tot verder onderzoek waarbij verzoekster in het kader van de gewone procedure volgens de regels van deze procedure diende te worden gehoord, i.e. het houden van een persoonlijke onderhoud gevolgd door een overmaking van een nota's van dit onderhoud waarbij een bepaalde termijn (8 dagen) aan verzoekster ter beschikking wordt gesteld om op nuttige wijze commentaren op de nota's te kunnen formuleren en dit alvorens verwerende partij een beslissing kennis geeft omtrent de gegrondheid van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoekster”*.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing van 19 december 2023 werd genomen op grond van artikel 57/6, § 2 en artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling tot de door de Raad vernietigde beslissing van 23 november 2023, verduidelijkt verweerder *in casu* wel degelijk de grond waarop de versnelde procedure is toegepast. De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“U werd op 9 en 16 november opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat u zich bij de grenscontrole heeft aangemeld met een paspoort uit Cuba zonder in het bezit te zijn van een geldig Schengenvisum voor binnenkomst. De DVZ wees erop dat u bij aankomst in België in het bezit was van een ticket naar Dubai. U heeft de transit in België echter gebruikt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en beoogde aldus naar mening van de DVZ een lang verblijf, zonder in het bezit te zijn van het benodigd visum langdurig verblijf (visum type D) of een geldige verblijfstitel. Daar u het Rijk trachtte binnen te komen zonder dat u in het bezit was van de in artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten en zonder dat u voldeed aan de in artikel 3 Vreemdelingenwet gesteld voorwaarden nam de DVZ op 12 oktober 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Het feit dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief en het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”.

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen de voormelde motivering.

Voor de behandeling van ingediende beschermingsverzoeken aan de grens dient overigens te worden gekeken naar het gestelde in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).
[...].”

Uit de *“beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats”* van 12 oktober 2023 blijkt dat werd besloten om verzoekster in uitvoering van artikel 74/5, § 1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet vast te houden in TC Caricole-Steenokkerzeel. In een schrijven van 2 januari 2024 bevestigt de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat verzoekster wordt vastgehouden in het gesloten centrum TC Caricole op datum van 2 januari 2024. Ook ter terechtzitting wordt vastgesteld dat verzoekster nog steeds in het gesloten centrum verblijft.

De Raad kan op heden slechts vaststellen dat verzoekster wordt vastgehouden in een gesloten centrum en dat verweerder in haar hoofde op 19 december 2023 een beslissing heeft genomen over de grond van haar verzoek om internationale bescherming in de situatie voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft aldus de versnelde procedure toegepast en de Raad dient deze te behandelen overeenkomstig artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet.

6. Verzoekster toont niet aan, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende elementen, dat zij belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing omwille van de toepassing van de versnelde procedure.

“Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk,

rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.” (RvS 12 september 2016, nr. 235.719).

Hieruit komt naar voor dat verzoekster over het rechtens vereiste belang beschikt indien 2 voorwaarden zijn vervuld, met name:

- de nietigverklaring van de bestreden beslissing moet haar een rechtstreeks en persoonlijk voordeel verschaffen; m.a.w. het belang is het voordeel dat de verzoekster verwacht uit het verdwijnen van het nadeel of de schade die voor haar ontstaat uit de bestreden beslissing;
- het belang moet persoonlijk, actueel, rechtstreeks en zeker, en wettig (geoorloofd) zijn.

Te dezen wordt vastgesteld dat verweerder verzoeksters verzoek om internationale bescherming ten gronde heeft beoordeeld.

In de parlementaire voorbereidingen wordt inzake de versnelde procedure het volgende gesteld:

“Als de Commissaris-generaal een beschermingsaanvraag volgens een versnelde procedure behandelt, wordt deze aanvraag binnen redelijke verkorte termijnen behandeld, zonder af te wijken van de grondbeginselen en de fundamentele garanties betreffende het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in het algemeen.” (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 111).

De Raad stelt vast dat verweerder verzoeksters verzoek om internationale bescherming *in casu* volgens een versnelde procedure heeft behandeld, met inachtneming van de fundamentele waarborgen van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen. Overeenkomstig artikel 49/3, tweede lid van de Vreemdelingenwet en gelet op de bestreden beslissing heeft verweerder eerst onderzocht of verzoekster erkend kon worden als vluchteling en vervolgens of subsidiaire bescherming kon worden toegekend. Verzoekster werd op 9 november 2023 via een videoconferentie en op 17 november 2023 in het transitcentrum Caricole gehoord door een medewerker van het CGVS, telkens bijgestaan door een tolk en in aanwezigheid van haar advocaat. Verzoekster werd tijdens deze persoonlijke onderhouden de mogelijkheid geboden om de redenen voor haar vlucht uit haar land van herkomst uitgebreid toe te lichten.

De toepassing van de versnelde procedure leidt ertoe dat het verzoek om internationale bescherming versneld – binnen redelijke verkorte termijnen – wordt behandeld, doch heeft geen invloed op de (inhoudelijke) beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Verzoekster toont niet aan dat de toepassing van de versnelde procedure een substantieel (negatief) gevolg heeft gehad op het verdere verloop van de procedure en de uiteindelijke beslissing.

Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat verweerder diende over te gaan *“tot een beslissing tot verder onderzoek waarbij zij in het kader van de gewone procedure volgens de regels van deze procedure diende te worden gehoord, i.e. het houden van een persoonlijke onderhoud gevolgd door een overmaking van een nota’s van dit onderhoud waarbij een bepaalde termijn (8 dagen) aan verzoekster ter beschikking wordt gesteld om op nuttige te wijze commentaren op de nota’s te kunnen formuleren en dit alvorens verwerende partij een beslissing kennis geeft omtrent de gegrondheid van de aanvraag tot internationale bescherming van verzoekster.”* Daarnaast betoogt ze dat verweerder in de huidige bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die zij heeft gedaan in het verzoekschrift dat werd ingesteld tegen de beslissing van 23 november 2023.

Vooreerst dient opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud tijdens de versnelde procedure inhoudelijk niet verschilt van het persoonlijk onderhoud tijdens de gewone procedure. Verzoekster werd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gehoord tijdens het persoonlijk onderhoud van 9 november 2023 en het persoonlijk onderhoud van 17 november 2023. Zij werd tijdens deze persoonlijke onderhouden in de mogelijkheid gesteld om haar asielmotieven uitgebreid toe te lichten.

Uit het schrijven van het CGVS van 24 november 2023 *“Betreft: kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet”* blijkt dat verzoekster een aanvraag voor een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft ingediend op 9 november 2023.

Verzoekster werd er in dit schrijven terecht op gewezen dat deze kopie overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet op hetzelfde moment kan betekend worden als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming wanneer de artikelen 57/6/1, § 1 of 57/6/4 van de Vreemdelingenwet worden toegepast. De opgevraagde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd *in casu* op hetzelfde moment betekend als de betekening van de beslissing van 23 november 2023.

Verzoekster lijkt in het verzoekschrift te betogen dat zij haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud heeft uiteengezet in haar verzoekschrift van 4 december 2023, ingesteld tegen de beslissing van 23 november 2023, dat deze beslissing vernietigd werd door de Raad en dat verweerder bij het nemen van de huidige bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de door haar geformuleerde opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud in het vorige verzoekschrift.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoekster de argumenten ten gronde, die zij in het verzoekschrift van 4 december 2023 in het kader van het beroep tegen de beslissing van 23 november 2023 heeft uiteengezet, in het verzoekschrift van 29 december 2023, dat werd ingesteld in het kader van onderhavig beroep, integraal herneemt. Tevens wordt vastgesteld dat verweerder in de bestreden beslissing van 19 december 2023 motiveert omtrent verzoeksters argumenten in het verzoekschrift van 4 december 2023 over een eventuele terugkeer naar Cuba en de door verzoekster bijgebrachte rapporten en krantenartikelen (verzoekschrift van 4 december 2023, p. 8-10). Verder blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing van 19 december 2023 niet uitdrukkelijk heeft geantwoord op het overige verweer van verzoekster in het verzoekschrift van 4 december 2023, hetgeen voornamelijk bestaat uit verwijzingen naar een “*eventuele aanvullende nota*”.

Voor zover verzoekster meent dat deze overige argumenten in het verzoekschrift van 4 december 2023 haar opmerkingen zijn bij de notities van het persoonlijk onderhoud, dient opgemerkt dat zij in het kader van onderhavig beroep alsnog de mogelijkheid heeft gehad om haar opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, wat zij *in casu* in het verzoekschrift van 29 december 2023 (opnieuw) heeft gedaan. Verzoeksters opmerkingen zullen worden onderzocht in het kader van onderhavige beroepsprocedure en worden meegenomen in de beslissing (zie *infra*). Verzoekster toont niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelswijze voor haar zou hebben gehad of op welke wijze deze handelswijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Aan de bestreden beslissing kleeft bijgevolg geen onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld. Gezien verzoekster bij machte was om in onderhavig verzoekschrift haar opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, dient opgemerkt dat haar rechten van verdediging omwille hiervan geenszins geschonden zouden zijn.

Daarnaast wijst verzoekster in het verzoekschrift op het korte tijdsbestek dat zij had om het beroep in te dienen.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoekster bij de “*kennisgeving van beslissing*” van 19 december 2023 op de hoogte werd gebracht van het volgende:

*“Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen **10 dagen** na kennisgeving van de beslissing indien u zich op het ogenblik van de kennisgeving bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet of indien u ter beschikking bent gesteld van de regering (artikel 39/57 §1, lid 2, 1° van de Vreemdelingenwet).*

*Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen **10 dagen** na kennisgeving van de beslissing indien het beroep gericht is tegen een beslissing zoals bedoeld in artikel 57/6/1, §1 tweede en derde lid (artikel 39/57 §1, lid 2, 2° van de Vreemdelingenwet).”*

In casu is de beroepstermijn van 10 dagen van toepassing aangezien verzoekster zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in het gesloten centrum bevond en/of omdat het beroep is gericht tegen een beslissing zoals bedoeld in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat het verzoekschrift in het kader van onderhavig beroep dateert van 29 december 2023 en dat dit verzoekschrift voor wat betreft de argumenten inzake de gegrondheid – onder “*2. Wat de gegrondheid van het beroep betreft*” – inhoudelijk volledig overeenstemt met het verzoekschrift van 4 december 2023. Hoewel verzoekster in het verzoekschrift zelf opmerkt dat de motieven van de bestreden beslissing van 19 december 2023 *quasi* dezelfde zijn als de motieven van de bestreden beslissing van 23 november 2023, heeft verzoekster geen bijkomende argumenten

ontwikkeld. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat de korte beroepstermijn een nadelige invloed heeft gehad op de ontwikkeling van haar argumenten in het verzoekschrift, dan wel haar verhinderd heeft om haar verdediging en verweer te organiseren. Bijkomend kan worden opgemerkt dat artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet toelaat dat de partijen tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen.

7. Verzoekster volhardt in het verzoekschrift in haar asielmotieven, met name dat zij omwille van haar politieke activiteiten wordt vervolgd door de Cubaanse autoriteiten.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft.

De bestreden beslissing is gebaseerd op de volgende vaststellingen:

- verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij zich voor haar beweerde deelname aan de manifestatie van 11 juli 2021 manifesteerde als een persoon met activiteiten tegen het Cubaanse regime, aangezien zij op de vlakte bleef over haar concrete activiteiten (notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2023 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 1), p. 7-8; notities van het persoonlijk onderhoud van 17 november 2023 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 2), p. 10, p. 12) en zij slechts twee gebeurtenissen kan toelichten zonder hierbij stukken (bevelen tot afstand) neer te leggen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 7-8, p. 11-12);

- er kan ten eerste geen enkel geloof worden gehecht aan verzoeksters deelname aan de manifestatie van 11 juli 2023 in Santa Clara, noch aan de problemen die hieruit volgden, aangezien verzoeksters verklaringen niet stroken met de beschikbare informatie (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 10, p. 12; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 12-13), niet geloofwaardig is dat – gezien het verzoeksters eerste deelname was en zij geen prominente rol had (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 10-11, p. 14) – de politie na deze manifestatie meteen op de hoogte was van verzoeksters deelname, verzoekster geen idee had over het aantal arrestanten (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 14) en verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar problemen na afloop van de manifestatie (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 12; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 3, p. 14-15);

- wat betreft verzoeksters problemen ten gevolge van haar deelname aan de manifestatie wordt ten tweede gewezen op haar vage en gebrekkige verklaringen over de problemen met de politie na de manifestatie van 11 juli 2021 (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 13; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 16-17), op het feit dat niet geloofwaardig is dat de Cubaanse autoriteiten zoveel moeite zouden doen voor een gewone manifestant als verzoekster (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15-16) en op het feit dat verzoekster enkele van de vele boetes die ze zou hebben gekregen neerlegde, maar niet kon aangeven hoeveel boetes zij dan had gekregen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 7; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 2, p. 6-7, p. 18);

- er kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters bewering dat haar dochter of kleindochters problemen kenden omwille van haar niet geloofwaardig bevonden problemen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 9);

- verder legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af aangaande het incident van 18 maart 2023 waarbij zij werd tegengehouden door de politie omdat ze medicatie op de zwarte markt had gekocht (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 8-9; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 5, p. 7-8, p. 20);

- verzoekster legde incoherente verklaringen af over de huiszoekingen die werden uitgevoerd (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 3, p. 4, p. 17-18);

- wat betreft de boete die verzoekster op 17 mei 2023 ontving omdat zij haar kleindochters niet naar school stuurde, kan deze boete bezwaarlijk gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

- de problemen die verzoekster kende op het werk in december 2022 (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 9; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 18) zijn onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

- wat betreft de verwijzingen in het verzoekschrift van 4 december 2023 naar een eventuele terugkeer naar Cuba, wordt op basis van de beschikbare informatie opgemerkt dat er in de Cubaanse wetgeving geen enkele restrictie bestaat op hoelang Cubanen in het buitenland mogen verblijven alvorens zij niet meer zouden kunnen terugkeren naar Cuba; volledigheidshalve wordt erop gewezen dat de in de Cubaanse migratiewet opgenomen 'repatriëringsprocedure' Cubanen, waaronder ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming, toelaat zelfs na 2 jaar afwezigheid terug te keren naar Cuba en dat verzoekster geen profiel heeft dat zou worden uitgesloten van dergelijke procedure;

- wat betreft de bij het verzoekschrift van 4 december 2023 gevoegde rapporten en krantenartikelen wordt vastgesteld dat een loutere verwijzing hiernaar niet kan volstaan om *in concreto* de door het CGVS gemaakte analyse te weerleggen; evenmin kan uit deze informatie afgeleid worden dat verzoekster, wiens beweerde problemen met de Cubaanse autoriteiten niet aannemelijk zijn en die legaal het land heeft kunnen verlaten, geen gebruik zou kunnen maken van de 'repatriëringsprocedure' of dat verzoekster in de verhoogde negatieve aandacht zou staan bij een terugkeer naar Cuba.

Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft.

Verzoekster komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het bekritisieren van de lengte van de bestreden beslissing, het stellen nooit over stukken in verband met haar deelname aan de manifestatie van 11 juli 2021 te hebben beschikt, het bevestigen van haar eerder afgelegde en beoordeelde verklaringen (met name dat de manifestatie van 11 juli 2021 wel degelijk enkele dagen vooraf via het internet gecommuniceerd werd), het minimaliseren en tegenspreken van de vaststellingen van verweerder (inzake de bewering dat de politie onmiddellijk na afloop van de manifestatie op de hoogte was van verzoeksters deelname; inzake het feit dat ze niet weet hoeveel arrestanten er waren) en het (andermaal) verwijzen naar algemene informatie inzake de terugkeer naar Cuba en stukken en krantenartikelen inzake de algemene situatie in Cuba. Dit kan evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan geacht, waarmee verzoekster er geenszins in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

8. In de mate dat verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat de motivering van de bestreden beslissing slechts 3 pagina's behelst, wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing van 19 december 2023 uit 5 pagina's bestaat. Hoe dan ook dient benadrukt dat de bestreden beslissing *in casu* afdoende gemotiveerd is. De lengte ervan is irrelevant gezien de beslissing, gelet op het geheel van wat voorafgaat, pertinent en draagkrachtig is.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS